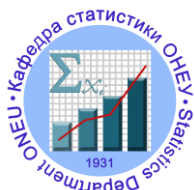

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ОДЕСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ЕКОНОМІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

КАФЕДРА СТАТИСТИКИ

**«СТАТИСТИКА – ІНСТРУМЕНТ СОЦІАЛЬНО-
ЕКОНОМІЧНИХ ДОСЛІДЖЕНЬ»**

ЗБІРНИК НАУКОВИХ СТУДЕНТСЬКИХ ПРАЦЬ

ВИПУСК 5

Частина I

**Одеса
2019**

УДК 311
ББК 60.6

Статистика – інструмент соціально-економічних досліджень: збірник наукових студентських праць. Випуск 5. Частина I. – Одеса, ОНЕУ. – 2019. – 245 с.

Автори:

Вітковська К. В. – к.е.н., доцент кафедри статистики Одеського національного економічного університету,

Милашко О. Г. – к.е.н., доцент кафедри статистики Одеського національного економічного університету,

Ольвінська Ю. О. – к.е.н., доцент кафедри статистики Одеського національного економічного університету,

Погорєлова Т. В. – к.е.н., доцент кафедри статистики Одеського національного економічного університету,

Самотоєнкова О. В. – к.е.н., доцент кафедри статистики Одеського національного економічного університету,

Тарасова К. І. – к.е.н., викладач кафедри статистики Одеського національного економічного університету,

Абалмасова М. П. – студентка обліково-економічного факультету Одеського національного економічного університету,

Агапченко К. А. – студентка обліково-економічного факультету Одеського національного економічного університету,

Березорудський А. М. – студент обліково-економічного факультету Одеського національного економічного університету,

Богомаз О. О. – студентка обліково-економічного факультету Одеського національного економічного університету,

Бондаренко А. В. – студентка факультету економіки та управління підприємництвом Одеського національного економічного університету,

Бойко В. С. – студентка обліково-економічного факультету Одеського національного економічного університету,

Бойчева О. П. – студентка обліково-економічного факультету Одеського національного економічного університету,

Борищук А. О. – студентка обліково-економічного факультету Одеського національного економічного університету,

ОДЕСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ЕКОНОМІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

Бурлаєва В. С. – студентка обліково-економічного факультету Одеського національного економічного університету,
Воскобойнік І. І. – студентка обліково-економічного факультету Одеського національного економічного університету,
Вебер К. І. – студентка факультету міжнародної економіки Одеського національного економічного університету,
Гаращенко О. В. – студентка обліково-економічного факультету Одеського національного економічного університету,
Георгіу О. А. – студентка обліково-економічного факультету Одеського національного економічного університету,
Голубчикова Ю. В. – студентка обліково-економічного факультету Одеського національного економічного університету,
Дворжак А. С. – студентка обліково-економічного факультету Одеського національного економічного університету,
Джонмуродова Н. Д. – студентка обліково-економічного факультету Одеського національного економічного університету,
Зарічна Т. С. – студентка обліково-економічного факультету Одеського національного економічного університету,
Запорощенко А. С. – студентка обліково-економічного факультету Одеського національного економічного університету,
Любович А. А. – студентка обліково-економічного факультету Одеського національного економічного університету,
Мотишена В. В. – студентка обліково-економічного факультету Одеського національного економічного університету,
Савина І. В. – студентка обліково-економічного факультету Одеського національного економічного університету,
Стародубцева Т. В. – студентка обліково-економічного факультету Одеського національного економічного університету.

У збірнику наводяться результати дослідження студентів та викладачів кафедри статистики щодо застосування сучасних статистичних методів для оцінки соціально-економічних процесів у деяких країнах світу, в Україні та окремих регіонах. Висновки та рекомендації авторів можуть бути корисними для викладачів, аспірантів і студентів, які займаються аналізом процесів, що відбуваються в суспільстві та економіці країни.

© колектив авторів, 2019

ЗМІСТ

Голубчикова Ю.В., Вітковська К.В. Статистичний аналіз динаміки та стану безробіття в Україні.....	6
Дворжак А.С., Милашко О.Г. Статистичний аналіз в'їзного та виїзного туризму в Україні.....	13
Савина І.В., Ольвінська Ю.О. Статистичний аналіз показників забору, використання та забруднення води.....	18
Запорощенко А.С., Ольвінська Ю.О. Статистичний аналіз захворюваності на СНІД в країнах Європи.....	26
Борищук А.О., Самотоєнкова О.В. Диференціація регіонів України за рівнем зайнятості населення.....	33
Джонмуродова Н.Д., Погорєлова Т.В. Особливості статистичної оцінки кредитоспроможності позичальників банку.....	39
Любович А.А., Вітковська К.В. Аналіз патентної діяльності в Україні.....	47
Стародубцева Т.В., Вітковська К.В. Статистичне дослідження розвитку альтернативної енергії в Україні... ..	54
Бойко В.С., Тарасова К.І. Аналіз розвитку легкої промисловості України	60
Зарічна Т.С., Тарасова К.І. Машинобудування України: сучасний стан, структура та тенденції розвитку галузі	68
Агапченко К.А., Тарасова К.І. Статистичний аналіз переробної промисловості України	77
Богомаз О.О., Тарасова К.І. Статистичний аналіз динаміки та стану розвитку вугільної промисловості України	83
Бондаренко А.В., Тарасова К.І. Статистична оцінка заробітної плати громадян України	91
Любович А.А., Тарасова К.І. Дослідження ризику трудової міграції населення України.....	98
Weber K.I., Tarasova K.I. The latest trends of Ukrainian labor market: statistical research	105
Мотишена В.В., Тарасова К.І. Дослідження харчової промисловості України	113
Березорудський А.М., Тарасова К.І. Аналіз електроенергетичної промисловості України	120

Абалмасова М.П., Милашко О.Г. Статистичний аналіз діяльності мотелів України	126
Березорудський А.М., Милашко О.Г. Методи статистичного аналізу діяльності мотелів та хостелів	131
Бойчева О.П., Милашко О.Г. Провідні напрямки співробітництва Болгарії та України	138
Агапченко К.А., Милашко О.Г. Необхідність статистичного аналізу діяльності хостелів в Україні	144
Богомаз О.О., Милашко О.Г. Аналіз діяльності готелів в Україні	151
Бойко В.С., Милашко О.Г. Аналіз ринку мотельних послуг.	157
Бурлаєва В.С., Милашко О.Г. Аналіз динаміки основних макроекономічних показників Німеччини	162
Воскобойнік І.І., Милашко О.Г. Дослідження сучасного стану мотельних господарств України	166
Гаращенко О.В., Милашко О.Г. Статистичний аналіз діяльності кемпінгів в Україні	173
Любович А.А., Милашко О.Г. Зовнішньоекономічна діяльність Франції та її торговельно-економічне співробітництво з Україною	178
Мотишена В.В., Милашко О.Г. Аналіз сучасного стану діяльності мотелів в Україні	185
Стародубцева Т.В., Милашко О.Г. Статистичний аналіз основних макроекономічних показників Польщі	193
Георгіу О.А., Ольвінська Ю.О. Статистичний аналіз рівня злочинності в Європі	199
Березорудский А.Н., Ольвинская Ю.О. Анализ рынка электромобилей в Украине	207
Богомаз О.О., Ольвінська Ю.О. Аналіз сучасного стану викидів шкідливих речовин в атмосферне повітря України	212
Агапченко К.А., Ольвінська Ю.О. Техногенний вплив на екологію в Україні	219
Бойко В.С., Ольвінська Ю.О. Аналіз динаміки екологічного сліду планети	226
Абалмасова М.П., Ольвінська Ю.О. Статистичний аналіз екологічного стану Чорного моря	233
Любович А.А., Ольвінська Ю.О. Вплив освіти на формування особистості.....	239

МАШИНОБУДУВАННЯ УКРАЇНИ: СУЧАСНИЙ СТАН, СТРУКТУРА ТА ТЕНДЕНЦІЇ РОЗВИТКУ ГАЛУЗІ

Зарічна Т. С.¹, Тарасова К. І.²

1 – студент, кафедра статистики,

2 – канд. екон. наук, кафедра статистики

Одеський національний економічний університет, м. Одеса

АНОТАЦІЇ

Зарічна Т. С., Тарасова К. І. Машинобудування України: сучасний стан, структура та тенденції розвитку галузі. Проаналізовано діяльність галузі машинобудування в Україні. Розглянуто тенденції розвитку машинобудування. Досліджено структуру машинобудування. Вивчено дані про експорт та імпорт товарів. Окреслено можливі перспективи розвитку машинобудування країни.

Ключові слова: машинобудування, тенденції розвитку, експорт та імпорт, перспективи розвитку.

Заречная Т. С., Тарасова К. И. Машиностроение Украины: современное состояние, структура и тенденции развития отрасли. Проанализирована деятельность отрасли машиностроения в Украине. Рассмотрены тенденции развития машиностроения. Исследована структура машиностроения. Изучены данные об экспорте и импорте товаров. Очерчены возможные перспективы развития машиностроения страны.

Ключевые слова: машиностроение, тенденции развития, экспорт и импорт, перспективы развития.

Zarechnaya T. S., Tarasova K. I. Mechanical engineering of Ukraine: current state, structure and industry's trends of development. The activities of the engineering industry in Ukraine are analyzed. The development trends of engineering are viewed. The structure of mechanical engineering is investigated. The data on the export and import of goods is studied. The possible prospects for the development of engineering in the country is outlined.

Keywords: mechanical engineering, development trends, export and import, development prospects.

ПОСИЛАННЯ НА РЕСУРС

Зарічна, Т. С. Машинобудування України: сучасний стан, структура та тенденції розвитку галузі [Текст] / Т. С. Зарічна, К. І. Тарасова // Статистика – інструмент соціально-економічних досліджень : збірник наукових студентських праць. Випуск 5. Частина I – Одеса, ОНЕУ. – 2019. – С. 68 – 76.

Постановка проблеми у загальному вигляді. Значна роль у

галузевій структурі комплексу України належить промисловості, яка є важливою ланкою господарства країни. У структурі промисловості України найбільш питомо вагу має така галузь, як машинобудування. Важка промисловість складає понад 80% загальної вартості реалізованої продукції промисловості, зокрема на машинобудування припадає 12–14%. Машинобудування України – найважливіша комплексна галузь обробної промисловості, яка включає проектування, виробництво й експлуатацію машин та інструментів. Розвиток машинобудування – це вершина НТП у всіх галузях народного господарства. Очевидно, що забезпечення розквіту машинобудування є важливим фактором формування потенціалу розвитку країни.

Аналіз досліджень і публікацій останніх років. Основні тенденції розвитку машинобудівного комплексу України у своїх працях оцінювали такі науковці як Романко О. П., Гукова Я. В., Макаренко М. О., Статник В. В. тощо.

Виділення невирішених раніше частин загальної проблеми. З огляду на постійні швидкі економічні зміни в країні, деякі питання сучасного стану машинобудівного комплексу України залишаються недостатньо розглянутими та вивченими.

Мета. Метою даної статті виступає дослідження проблем машинобудування, стану та перспектив його розвитку.

Виклад основного матеріалу. Продукція машинобудівних підприємств традиційно відіграє вирішальну роль в реалізації досягнень науково-технічного прогресу у всіх галузях економіки. У машинобудуванні зосереджено майже 15% вартості основних засобів та понад 21% загальної кількості найманих працівників промисловості [1].

Машинобудування є багатогалузевим комплексом, який складається за класифікацією КВЕД з: виробництва комп'ютерів, електронної та оптичної продукції; виробництва електричного устаткування; виробництва машин і устаткування, не віднесених до інших угруповань; виробництва автотранспортних засобів, причепів і напівпричепів та інших транспортних засобів.

Ремонт і монтаж машин і устаткування віднесено за КВЕД до окремої статті, але оскільки цей вид діяльності тісно пов'язаний з машинобудуванням, у роботі досліджено динаміку й цього напрямку, як частини загальної галузі.

Аналіз рівня розвитку машинобудування в Україні показав, що у період з 2008 по 2011 рр. галузь мала позитивні темпи розвитку, з 2012 року по 2014 рік спостерігається поступовий спад галузі, про що свідчать обсяги реалізованої продукції машинобудівних підприємств України. Машинобудування є однією з небагатьох вітчизняних галузей, яка у 2017 році ще не досягла обсягів реалізації продукції 2012 року: у 2012 році ці обсяги склали 140539,3 млн.грн., а у 2017 році – 130290,2 млн грн., тобто темп падіння за 5 останніх років дорівнює 92,7%. Зважаючи на те,

що загальний темп зростання обсягів реалізації усього промислового комплексу України за аналогічний період складає 155,6%, тенденції розвитку машинобудівного сектору слід вважати достатньо тривожними [2-4].

Негативні тренди розвитку вітчизняного машинобудування підтверджує співставлення з зарубіжними країнами. Як відомо, у більшості розвинутих країн світу машинобудування є пріоритетною галуззю розвитку промисловості, оскільки воно має величезний вплив на всі сфери економічної діяльності країни, а саме: забезпечує рентабельність та конкурентоздатність товарів і послуг на ринку та сприяє зростанню матеріального та інтелектуального рівня населення.

Багато учених відзначають, що однією з головних причин падіння розвитку машинобудівної галузі України є суттєвий розрив економічних зв'язків з Росією. Як підсумовує Кравченко М.О., в останні роки, з огляду на майже повну економічну дезінтеграцію з Росією, яка була основним партнером України в галузі машинобудування, машинобудівні підприємства втратили можливість виробництва та продажу традиційної продукції. Це, а також інші прояви соціально-економічної кризи в країні, суттєво похитнули економічну стійкість підприємств. Аналіз також свідчить, що ситуація в машинобудуванні почала погіршуватись набагато раніше окреслених подій. Це підтверджується динамікою індексів промислового виробництва [5].

На сьогодні машинобудування суттєво поступається таким галузям, як постачання електроенергії, газу, кондиціонованого повітря, виробництво харчових продуктів, напоїв та тютюнових виробів, металургійне виробництво, виробництво готових металевих виробів та добувна промисловість (рис. 1).

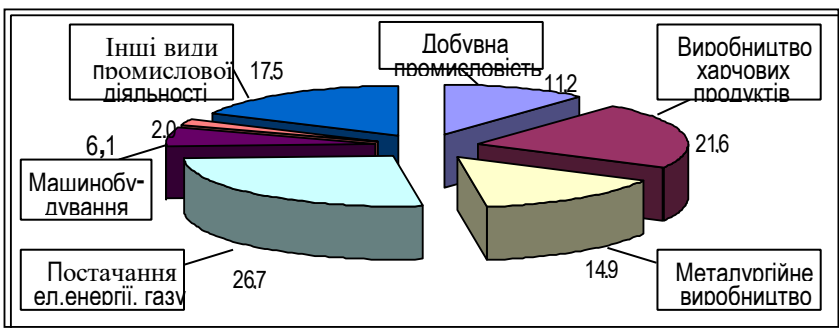

Рис. 1. Частка реалізованої продукції за основними галузями промисловості України у 2017 р.

Те, що обсяги реалізованої машинобудівної продукції мають більш низькі темпи порівняно з промисловістю України в цілому, наочно

демонструє рис. 2.

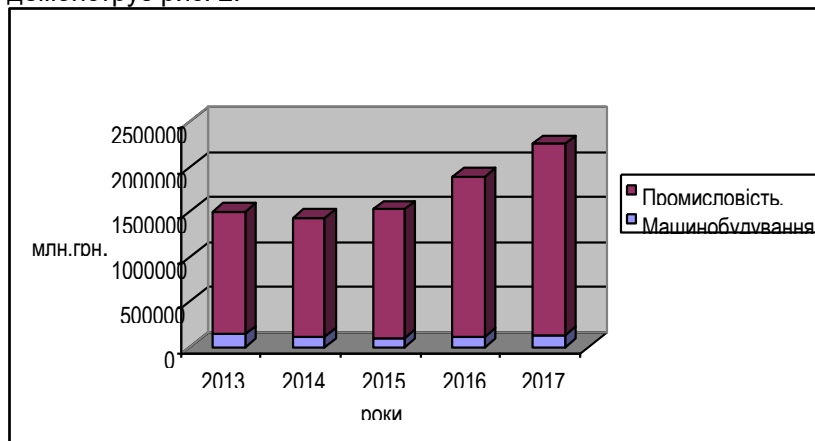

Рис. 2. Частка продукції машинобудування в загальному обсязі реалізованої продукції за промисловістю України у 2013-2017 рр.

Відповідні негативні тенденції розвитку машинобудівної галузі підтверджується й динамікою індексів промислової продукції.

Співставлення індексів промисловості в цілому та машинобудування за 2010-2017 рр. в Україні (рис. 3) показує певне відставання досліджуваної галузі від промисловості в цілому, у 2013-2015 рр. Тільки у 2016 році індекси майже вирівнялись, а у 2017 р. індекс продукції машинобудування був більшим ніж по промисловості в цілому: 107,9 % проти 100,4%.

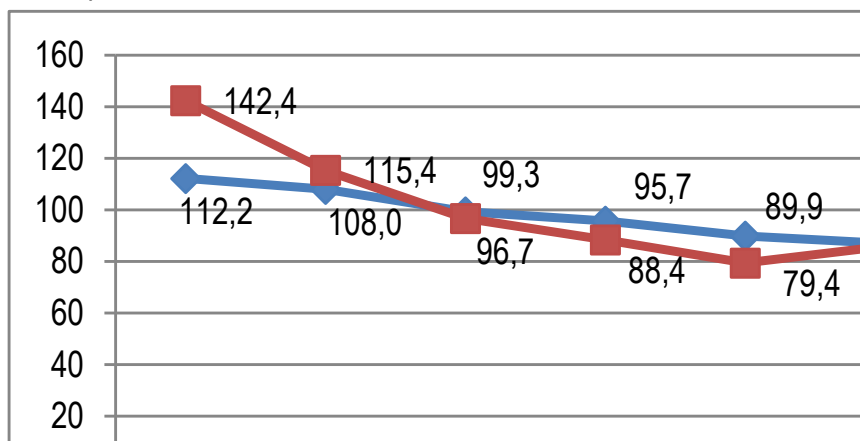

Рис. 3. Динаміка індексів промисловості в цілому та машинобудування за 2010-2017 рр. в Україні

Динаміка обсягів реалізованої продукції та послуг за основними видами діяльності у галузі машинобудування також є різною. Найбільші темпи зростання демонструє виробництво комп'ютерів, електронної та оптичної продукції. На тлі стрімкого розвитку високотехнологічних галузей в світі та Україні, зокрема, така тенденція є зрозумілою та виправданою. Достатньо високі темпи мають також ремонт і монтаж машин і устаткування. За іншими видами машинобудівної продукції темпи зростання обсягів реалізації є значно нижчими.

Насьогодні в Україні комплекс машинобудування об'єднує 20 спеціалізованих галузей, концентрує понад 15% вартості основних засобів та 6% оборотних активів промисловості, забезпечує 6,5 % реалізованої продукції промисловості, а за кількістю зайнятих працівників займає перше місце з 346 тис. чол., які працюють на 4483 підприємствах [4].

Дроблення машинобудівного комплексу стало причиною того, що продукцію українського машинобудування істотно потіснили великі зарубіжні корпорації як на внутрішньому, так і на зовнішніх ринках, особливо в наукоємному секторі.

Водночас, конфлікт з Російською Федерацією та розрив технологічних ланцюгів з підприємствами Криму та Донбасу негативно вплинули на виробництво продукції машинобудування. Про це свідчать продовження падіння виробництва продукції машинобудування й зменшення товарообороту галузі.

В українському машинобудуванні домінують виробництва електричного устаткування та виробництво машин і устаткування, невіднесених до інших угруповань (тобто загального і спеціального призначення для інших галузей господарства), які в сукупності складають майже 60%. За останні роки в структурі машинобудування України за видами діяльності відбулись такі зрушення: зростання виробництва аелектричного устаткування; автотранспортних засобів та машин і устаткування, невіднесених до інших угруповань, виробництва комп'ютерів, електронної та оптичної продукції та падіння у 2 рази обсягів виробництва інших транспортних засобів.

Проведений аналіз дозволяє обґрунтувати перспективні напрями розвитку машинобудівної галузі України та економіки в цілому на 2017-2018 роки.

Високий рівень відкритості економіки України обумовлює значущість впливів на національний економічний розвиток з боку глобальних економічних трендів. В економіці України у 2016 р. було започатковано повільні тенденції економічного зростання, рушійні сили яких виявилися несподіваними для багатьох експертів. Активне збільшення капітальних інвестицій, що відбувалося за несприятливих поточних тенденцій як на зовнішніх, так і на внутрішніх ринках, при збереженні ускладненого доступу до кредитування та вкрай слабких бюджетних стимуляторів

свідчить про здорові процеси адаптації бізнесу до макроекономічних ризиків, його реагування на конкурентні виклики та може передувати етапу циклічного похвалення і у машинобудуванні. Проте брак міцного макроекономічного підґрунтя такого похвалення зберігає невизначеність подальших прогнозів. Провідні міжнародні аналітичні структури сповідують обережний оптимізм з приводу динаміки світової економіки у 2017 р., очікуючи помірне прискорення її зростання у порівнянні з 2016 р. Зокрема, експерти ОЕСР прогнозують приріст світового ВВП у 2017 р. на 3,2% у порівнянні з 2,9% у 2016 р. МВФ трохи оптимістичніший, прогнозуючи приріст ВВП на рівні 3,4% у 2017 р. після 3,1% у 2016 р.

Вищезазначені тенденції глобальної економіки у 2017 р. дають підстави для обережного оптимізму щодо перспектив розвитку машинобудівної галузі і її експортоорієнтованих секторів, зокрема. Слід очікувати більш сприятливих умов для експортерів аграрної та машинобудівної продукції, частка яких в структурі товарного експорту має збільшитися насамперед внаслідок зменшення частки продукції металургії, світові ринки якої стагнуватимуть [7].

На сьогодні у загальній структурі вітчизняного експорту машинобудування сягає лише 13-19%, а торговельний баланс є від'ємним практично по усіх групах товарів галузі (табл. 1.).

Таблиця 1

Питома вага продукції машинобудування у зовнішній торгівлі України, %

Показник	1995	2005	2010	2016	2017	Темп приросту показника у 2017 р. порівняно із 1995 р.	Темп приросту показника у 2017 р. порівняно із 2010 р.
Питома вага експорту	14,1	13,1	17,3	18,8	16,2	2,1	-1,1
Питома вага імпорту	17,0	26,4	19,5	25,2	23,9	6,9	4,4

Названі аспекти становища машинобудівної галузі промисловості України слугують вагомим доказом негативних тенденцій, що відбуваються. В сучасних умовах господарювання підприємства машинобудування змушені функціонувати в умовах жорсткої конкуренції з боку іноземних виробників і за умов відсутності розвинутих ринків збуту. В контексті цього, вчені стверджують, що у зв'язку із технологічною відсталістю галузі продукція українських виробників машинобудівної продукції в цілому, за виключенням окремих видів продукції, неконкурентоспроможна як на зовнішньому, так і на внутрішньому ринку [8].

Результати дослідження конкурентоспроможності продукції машинобудування України за індексами відносних порівняльних переваг RCA (Relative Comparative Advantage Index), відносної експортної

ОДЕСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ЕКОНОМІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

конкуренто-спроможності RXA (Relative Export Advantage Index), відносної залежності від імпорту RMP (Relative Import Penetration Index) і відносних торговельних переваг RTA (Relative Trade Advantage Index) подані в табл. 2.

Таблиця 2

Динаміка індексів конкурентоспроможності машинобудування України на зовнішньому ринку

Індекси конкурентоспроможності	1995	2000	2005	2010	2016	2017	Темп приросту показника у 2017 р. порівняно із 1995 р.	Темп приросту показника у 2017 р. порівняно із 2010 р.
Індекс відносної експортної конкурентоспроможності – RXA	0,374	0,301	0,349	0,513	0,592	0,503	0,129	-0,011
Індекс відносних порівняльних переваг – RCA	-0,619	-0,448	-1,541	-0,621	-1,359	-1,420	-0,801	-0,799
Індекс відносної залежності від імпорту – RMP	0,461	0,434	0,706	0,568	0,771	0,721	0,260	0,154
Індекс відносних торговельних переваг – RTA	-0,088	-0,134	-0,357	-0,054	-0,179	-0,219	-0,131	-0,164

Як бачимо, індекс відносної експортної конкурентоспроможності знаходиться в межах інтервалу $[0; +1]$, що свідчить про відсутність конкурентних переваг галузі на зовнішніх ринках. Це підтверджується також від'ємними результатами індексу відносних порівняльних переваг. І хоча, негативні тенденції дещо зм'якшуються допустимим значенням індексу відносної залежності від імпорту, який не перевищує одиниці. Проте, на нашу думку, це в більшій мірі є наслідком протекціоністського захисту внутрішнього ринку, ніж реальною відсутністю такої залежності. Найбільш точним індикатором наявності конкурентних переваг країни чи галузі у торгівлі певною групою товарів є індекс відносних торговельних переваг, який у нашому випадку є від'ємним. В контексті наведеного, відмітимо негативну тенденцію усіх індексів, що слугує доказом того, що становище машинобудівної галузі поступово погіршується. Що вимагає життя комплексу заходів, спрямованих на її інноваційне оновлення.

В розрізі товарних груп машинобудівної продукції, за даними UNCTAD, відмітимо конкурентоспроможність України за виробництвом енергогенеруючих машин та обладнання та «іншого транспортного обладнання». Про це, за даними 2017 року, свідчать показники відносної експортної конкурентоспроможності (1,246 та 2,430 відповідно), відносних порівняльних переваг (0,521 та 7,998 відповідно), відносних торговельних переваг (0,405 та 2,072 відповідно). Відмітимо також, що названі товари характеризуються позитивною динамікою показників конкуренто-

спроможності. Натомість по усіх інших, а також по машинобудуванню в цілому, спостерігається стійка негативна тенденція зниження конкурентоспроможності [8-10].

Проведений аналіз засвідчує надзвичайно високу залежність внутрішнього ринку від імпорту споживчих товарів машинобудування, тобто побутової техніки.

Отже, зараз в Україні існують можливості виробництва і незадоволені потреби в наступній продукції машинобудування: тракторах, сільськогосподарських машинах для підготовки чи обробки ґрунту, причепах і напівпричепах, електричному освітлювальному устаткуванні, апаратах та приладах електронагрівальних, вентиляторів, водонагрівачів електричних, машинах пральних тасушільних побутових, устаткуванні побутовому неелектричному, виробництві інвалідних візків; електровозів, продукції для модернізації існуючих і будівництва нових атомних, теплових та гідроелектростанцій, вантажних автомобілях, в тому числі подвійного призначення; автобусах для міжміського і міжнародного сполучення, спеціальній комунальній техніці для міського господарства, спеціальному медичному транспорті, спеціальній техніці для будівництва і ремонту автомобільних шляхів та залізничних колій; пасажирських та вантажних літаках різних класів; вертольотах різного призначення; воєнно-транспортних літаках, безпілотних літальних апаратах; річкових і морських суднах різних класів, військових кораблях.

Рушієм зростання експорту на європейському векторі будуть переважно інституційні та структурні чинники: реалізація ефекту дії Угоди про асоціацію, зростання припливу європейських інвестицій та включення українських компаній у міжнародні ланцюги вартості тощо. Поступова асиміляція новоприбулих мігрантів дещо спрощуватиме структуру попиту в Єврозоні, що полегшить конкурентні умови для українських виробників машинобудівної продукції.

Оскільки за фінансовими результатами 2017 року стагнуння машинобудівної галузі припинилось, на 2018 – 2020 роки можна прогнозувати зростання обсягів виробництва та реалізації продукції машинобудування. В першу чергу позитивні темпи розвитку та відповідне зростання інвестицій може стосуватись тих галузей, які за попередні роки мали найвищі темпи зростання в Україні. Це – сільське господарство, ІТ-галузь, будівництво, фармацевтика та медицина.

Висновки. Машинобудівна промисловість України є однією з головних та перспективних галузей вітчизняної економіки, від якої залежить забезпечення підприємств інших секторів основними засобами. В результаті глобальної економічної кризи та структурних змін, що відбулися в світі, продукція машинобудування України практично не має конкурентних переваг на зовнішніх ринках. Проте, при сприятливих політичних, соціально-економічних та зовнішніх умовах, досліджувана галузь може забезпечити стабільний розвиток та функціонування

економіки України. Пріоритетними напрямками розвитку машинобудівного комплексу України та підвищення конкурентоспроможності продукції галузі мають стати: технологічне відновлення машинобудівних фондів, що дозволить знизити матеріальні витрати на виробництво продукції та підвищити її якість до рівня світових виробників; впровадження інноваційних процесів на підприємствах, які сприятимуть виготовленню більш широкого асортименту продукції, що задовольнятиме різні сегменти внутрішнього та зовнішнього ринків збуту; відновлення інвестиційної привабливості галузі, яка сприятиме надходженню фінансових ресурсів та забезпеченню підприємств «прийнятними» для галузі кредитами; просування українських товарів на світові ринки збуту, а також скорочення асортименту продукції, що імпортується; розвиток наукоємних та високо-технологічних виробництв; державна підтримка розвитку галузі машинобудування та розвиток брендової політики; вдосконалення законодавчої та нормативної бази.

ЛІТЕРАТУРА

- 1.Амоша А.И. Неоиндустриализация и новая промышленная политика Украины [Електронний ресурс] / А. И. Амоша, В. П. Вишнеvский, Л. А. Збаразская // Економіка промисловості. – 2012. – № 1 – 2 (57 – 58). – С. 3 – 36.
- 2.Довгань Л.Є. Сучасні аспекти сталого розвитку машинобудівних підприємств [Електронний ресурс] / Л. Є. Довгань, Н. О. Сімченко // Економіка та управління підприємствами машинобудівної галузі. – 2008. – № 3 (3) . – С. 71 – 86.
- 3.Промисловість України: тенденції, проблеми, перспективи : монографія / Н. В. Тарасова, Л. П. Клименко, В. М. Ємельянов та ін. – Миколаїв : Вид-во ЧДУ ім. Петра Могили, 2011. – 320 с. – С. 222 – 241.
- 4.Точилін В. О. Стан та напрямки розвитку внутрішнього ринку металопродукції України [Електронний ресурс] / В. О. Точилін, В. В. Венгер // Вісник ОНУ імені І. І. Мечникова. – 2013. – Т. 18. – Вип. 3/1. – С. 64 – 67.
- 5.Кравченко М. О. Аналіз ефективності інноваційної діяльності вітчизняних машинобудівних підприємств / М. О. Кравченко, Р. Д. Уваровський // Ефективна економіка. – 2016. – № 28. – С. 23 – 34.
- 6.Присяжнюк Л.Г. Оптимізація витрат підприємств машинобудівної галузі / Л.Г. Присяжнюк // Економічний вісник НТУУ «КПІ». – 2017. – № 14. – С. 23 – 34.
- 7.Бойко В.В. Економічне обґрунтування мінімізації іммобілізованих коштів, вкладених у матеріали машинобудівного підприємства / В.В. Бойко, О.Ю. Будинська // Бізнес Інформ. – 2014. – № 3. – С. 255–260.
- 8.Дуда Т. Т. Порівняльна рейтингова оцінка фінансового стану машинобудівних підприємств Хмельниччини [Електронний ресурс] / Т. Т. Дуда, І. В. Троц // Економічний вісник Донбасу. – 2013. – № 2 . – С. 63 – 69. – Режим доступу: <http://almamater.luguniv.edu.ua/electronversions.htm>. – Назва з екрану.
- 9.Гладка Л. І. Конкурентоспроможність української продукції на прикладі машинобудівного комплексу та шляхи її підвищення / Л. І. Гладка, В.Р. Васильєва, К. Е. Шинкаренко// Молодий учений. – 2016. – № 7 – С. 26 32.

ЗБІРНИК НАУКОВИХ СТУДЕНТСЬКИХ ПРАЦЬ

«СТАТИСТИКА – ІНСТРУМЕНТ СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНИХ ДОСЛІДЖЕНЬ»

ВИПУСК 5

Частина I

Одеса
2019